

Naturvernforbundet i Trøndelag
Sandgata 30
7012 Trondheim

Trondheim, 01.08.2023

Deres ref.:

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2023/6439

Saksbehandlere:
Hege Langeland
Tone Lise Alstad Eid

Vedtak i klagesak om prøveboring i Forhollhogna nasjonalpark

Vi viser til klage på Forollhogna nasjonalparkstyre sitt vedtak 08.05.2023. Klagesaken ble oversendt fra nasjonalparkstyret 26.06.2023.

Vedtak

Miljødirektoratet opprettholder nasjonalparkstyrets vedtak med følgende tillegg:

Det gis tillatelse til utplassering av borerigg, vannpumpe med ledning og brakkerigg (smarthus med toalett) i samsvar med opplysninger gitt av søker. Plasseringen skal ta sikte på å minimere skader på terreng og naturmiljøet.

Det gis tillatelse til bruk av geonett, klopper og lignende som avbøtende tiltak etter avklaringer med nasjonalparkstyret ved nasjonalparkforvalter på gjennomført befarings. Det gis ikke tillatelse til bruk av trykkimpregnerte materialer.

Miljødirektoratet fastsetter følgende tilleggsvilkår:

- På kritiske punkt i traseen der det er fare for skade og slitasje i terrenget skal tiltakshaver benytte hjelpemidler som klopper eller geonett. Det kan ikke brukes trykkimpregnert materiale. Hjelpemidler som benyttes skal ryddes opp og fraktes ut etter prøveborings slutt.
- Det skal gjennomføres befarings etter arbeidets slutt for vurdering av om eventuelle kjøreskader er tilstrekkelig utbedret. På befaringen skal det, på tiltakshavers regning, delta noen med restaureringskompetanse. Ved behov for opprydding og restaurering etter kjøreskader, skal tiltakshaver lage en plan for opprydding- og restaureringsarbeidet. Planen skal godkjennes av forvaltningsmyndigheten før igangsettelse.
- Prøveboringen med nødvendig motorferdsel kan tidligst starte 15. juli
- Boreslammet skal skilles ut og fraktes ut av nasjonalparken.

Vedtaket er fattet etter forskrift om vern av Forollhogna nasjonalpark § 3 nr. 1.3 bokstav f, naturmangfoldloven § 48 og forvaltningsloven § 34 fjerde ledd.

Dere kan ikke klage på vedtaket.

Bakgrunn for saken

Capella Minerals Norway AS søkte den 17.02.23 Holtålen kommune om tillatelse til kjerneboring/prøveboring. På bakgrunn av denne søknaden ble det avholdt en forhåndskonferanse med nasjonalparkforvalterne den 06.03.2023. Det ble i møtet orientert om planlagt virksomhet, hvorav to prøveboringsområder innenfor Forollhogna nasjonalpark. Nasjonalparkstyret mottok etter dette vedtak 29.03.2023 fra Holtålen kommune om dispensasjon til motorferdsel i forbindelse med prøveboringen.

Nasjonalparkstyret ba i brev 31.03.2023 Capella Minerals om ytterligere informasjon om uttak av vann i forbindelse med boreaktiviteten. Capella Minerals har i brev 17.04.2023 gitt opplysninger om dette.

Søknad om prøveboring ble lagt frem til orientering og drøfting i Arbeidsutvalget for Forollhogna nasjonalparkstyre i møte den 18.04.2023. Nasjonalparkstyret behandlet søknaden i møte 08.05.2023. Hessjøgruva AS og Capella Minerals AS orienterte 18.04.2023 om planlagt virksomhet før behandlingen av saken.

Nasjonalparkstyret for Forollhogna ga Capella Minerals dispensasjon til prøveboring ved Hessjøgruva og nødvendig bruk av motorisert kjøretøy tilknyttet virksomheten på vilkår. Tillatelse til prøveboring er gitt med hjemmel i verneforskriften for Forollhogna nasjonalpark § 3, punkt 1.3 bokstav f, og dispensasjon til motorferdsel er gitt med hjemmel i naturmangfoldloven § 48.

Nasjonalparkstyrets vedtak ble gitt på følgende vilkår:

1. *Tillatelsen gjelder for prøveboring for inntil 10 borehull i området Hessjøgruva. Nøyaktige plassering av borehullene skal avklares med nasjonalparkstyret før arbeidet starter.*
2. *Før oppstart kan skje skal det gjennomføres befaring for avklaring av kjøretrase Slettæle-Hessjøgruva, samt transporttraseer i forbindelse med virksomheten i prøvefeltet. Befaringen skal gjennomføres med nasjonalparkstyret og evt. grunneier for å avklare avbøtende tiltak for å forhindre terrengskade.*
3. *Tillatelsen for beltegående borerigg gjelder 1 tur/retur inn til Hessjøgruva og 1 tur/retur per hull. Etter at boreriggen er fraktet inn i området, skal den ikke fraktes ut før planlagt prøveboring er avsluttet.*
4. *Tillatelse til transport av personell og materiell med ATV/sekshjuling gjelder for 2 tur/retur pr. døgn under boreperioden.*
5. *Det skal føres kjørebok for barmarkstransport med ATV/sekshjuling. Kjørebok for barmarkstransport skal leveres innen 1. desember 2023.*
6. *Tiltakshaver skal fremlegge planer for sanitære forhold for personell.*
7. *Virksomheten skal utføres så skånsomt som mulig. Dersom det oppstår kjøreskader skal dette utbedres så snart det lar seg gjøre og tiltakshaver er ansvarlig for at dette blir gjort. Nasjonalparkstyret og grunneier skal varsles dersom det oppstår kjøreskader, og det skal redegjøres for hvordan og når skadene utbedres.*

8. Etter arbeidet er avsluttet skal det ryddes opp på stedet og det eneste synlige sporet skal være hullet etter kjerneboret. Det skal gjennomføres sluttbefaring av prøvefelt og kjøretraseer med nasjonalparkstyret.
9. Prøveboringen med nødvendig motorferdsel kan tidligst starte 1. juli av hensyn til hekke- og yngletid og ikke før vilkårene nr. 1, 2 og 6 er avklart. Dispensasjonen gjelder for barmark frem til 1. november 2023.
10. Tiltakshaver er ansvarlig for planlegging og gjennomføring av nødvendige befaringer med nasjonalparkstyret, inkludert dokumentasjon (referat fra befaringer).
11. Det gis tillatelse til bruk av ATV/sekshjuling for nødvendig transport av teknisk utstyr, herunder utstyr til brakkerigg og vannpumpe ved oppstart og avslutning av virksomheten.
12. Det gis tillatelse til bruk av vannforekomstene Gruvtjønnan nord for Hessjøgruva til kjøling.

Nasjonalparkstyret utsatte behandlingen av den del av søknaden som gjelder to prøvehull med tilhørende motorferdsel på barmark nærmere Berghøgda inntil det foreligger styrket kunnskapsgrunnlag om virksomhetens påvirkning på naturmiljøet.

I begrunnelsen for vedtaket skriver nasjonalparkstyret:

"Hersjøforkomsten er allerede en kjent forekomst av hensyn til bergverksvirksomhet som både er beskrevet og hensyntatt i forarbeidene til opprettelsen av Forollhogna nasjonalpark, der både avgrensing av nasjonalparken og tilpasninger i forskriften er diskutert.

Selve prøveboringen er hjemlet i forskrift om Forollhogna nasjonalpark. Borediameter på 5 cm diameter vurderes isolert sett som mindre inngrep i terrengoverflaten ved en allerede kjent forekomst i tilknytning Hessjøgruva. Området ligger utenfor sentrale kjerneområder for villreins områdebruk pr. dags dato. Ettersom prøveboring skal skje på barmark vurderes det at trasé av transport for tilkomst av borerigg er mest hensiktsmessig fra Slettølet i Øyungen til Hessjøgruva, og ikke fra Kjølidalen da det er for bratt terreng for transport. Vurderingen sees i sammenheng i forbindelse med eksisterende kjørespor med tidligere virksomhet. Det settes vilkår om at virksomheten tidligst kan starte 1. juli av hensyn til hekke- og yngletid. Ved å sette tilstrekkelig vilkår om at traseer for barmarkstransport skal befares og avklares med nasjonalparkstyret forventes at det hensynet til naturmiljøet blir ivaretatt på en tilfredsstillende måte.

Søknad om to prøveboringshull med tilhørende motorisert ferdsel på barmark nærmere Berghøgda vurderes til å øke omfanget gjennom ytterligere påvirkninger på naturmangfoldet, der før-var prinsippet (§ 9) legges til grunn. Nasjonalparkstyret vurderer at området fraviker Hessjøforekomsten som er beskrevet i Kongelig resolusjon ved at omsøkt aktivitet strekker seg lenger innover nasjonalparken ved at borehull er lokalisert ca. 2,5-3,3 km fra Hessjøgruva og ca. 1-1,2 km fra eksisterende kjørespor. Nasjonalparkstyret vil derfor utsette behandling av søknad om 2 hull nærmere Berghøgda inntil nasjonalparkstyret har tilegnet seg mer kunnskap på aktivitetens påvirkning i delområdet i tilknytning Hessjøgruva."

Naturvernforbundet ba i e-post 31.05.2023 om utsatt klagefrist på vedtaket. Utsatt klagefrist ble gitt i brev 02.06.2023. Naturvernforbundet Trøndelag klaget på vedtaket i brev 07.06.2023.

Capella Minerals AS ble 08.06.2023 orientert om klagen og ble gitt anledning til å uttale seg til denne. Capella Minerals ga uttalelse i brev 11.06.2023.

Miljødirektoratet har etter at vi mottok saken bedt om ytterligere opplysninger fra Capella Minerals pr. telefon 30.06.2023 og videre i brev 07.07.2023. I vårt brev av 07.07.2023 ble det også fattet beslutning om utsatt iverksettelse av nasjonalparkstyrets vedtak inntil klagen er ferdigbehandlet i Miljødirektoratet. Vi mottok opplysninger fra Capella Minerals pr. e-post 03.07.2023. Disse opplysningene er videresendt til nasjonalparkforvalter og klager 04.07.2023. Videre mottok vi ytterligere informasjon om utstyr, hvordan arbeidet utføres og vurderinger knyttet til motorferdsel fra Capella Minerals i brev av 17.07.2023. Brevet er sendt i kopi til nasjonalparkforvalter og klager.

Miljødirektoratet har også innhentet opplysninger fra Norges Vassdrags- og energidirektorat som i e-post 03.07.2023 på forespørsel har gitt en vurdering av de hydrologiske forholdene og virkning av vannuttaket. Disse opplysningene er videresendt til nasjonalparkforvalter, Capella Minerals og klager den 04.07.2023.

Klagers argumenter

Klager viser til utsatt behandling av to av prøvehullene, og skulle gjerne sett samme krav til kartlegging og konsekvensutredning av hele prosjektet før igangsettelse.

Klager mener videre at det burde vært stilt krav om bankgaranti for kostnader knyttet til opprydding og tilbakeføring etter arbeidet. Klager mener krav om bankgaranti sikrer at allmenheten ikke blir sittende med regninga om selskapet ikke skulle ha midler til opprydding etter prøveboring er foretatt.

Når det gjelder vann til kjøling, mener Naturvernforbundet vilkåret i vedtaket er for generelt og romslig. Etter det klager forstår vil det være snakk om betydelige vannmengder med kontinuerlig drift gjennom døgnet i tre måneder. Vannkildene er forurensset etter tidligere gruvedrift og det er ikke vist noen vurdering av hvordan bruken av disse forurensede vannmassene vil påvirke miljøet der vannet slippes ut eller andre konsekvenser av vannbruken. Verken omfang eller konsekvenser er beskrevet, noe klager mener er en stor mangel. Klager etterspør derfor vurderinger fra Trøndelag fylke med tanke på vannressursen og Statsforvalter i Trøndelag med tanke på forurensning. Naturvernforbundet mener tillatelse ikke kan gis før vannmengde og konsekvenser er klarlagt og vurdert.

Merknader til klagen

Capella Minerals har i sine merknader til klagen vist til at prosjektet allerede er utsatt ut fra omsøkt oppstartsdato, og klagen kan oppfattes som en unødig trenering av prosjektet, som har en stor kostnadsramme og betydelig påvirkning for flere berørte foretak.

Capella Minerals viser til at de tilstreber å gjennomføre programmet på en skånsom måte. Hessjøforekomsten er definert som nasjonal interesse fra NGU, og det er et økende behov for produksjon og prosessering av egne metaller, eksempelvis vist gjennom EU-kommisjonens handlingsplan for kritisk råvareforsyning og gjennom FNs klimapanel sin rapport fra mars.

Ved opprettelsen av Forollhogna nasjonalpark er leteboring avklart og tatt høyde for. Capella Minerals mener at tiltakets art tatt i betraktning, er relevante konsekvenser redegjort for, og nasjonalparkstyrets behandling er dekkende med tanke på konsekvensutredning. Capella Minerals har ansvaret for opprydding etter arbeidet, og et krav om sikkerhet i form av depositum

kan diskuteres, dersom det vurderes som nødvendig, og gitt at summen er innenfor rimelighetens grenser.

Videre vises til at det er ingen risiko for at vannkildene vil tømmes eller få en dramatisk redusert vannstand. Vannpumpen vil kun være i bruk under boring. Ved nedetid, flytting av borerigg og annen logistikkmessig aktivitet vil vannpumpen være avslått. Det vil derfor ikke være kontinuerlig bruk av vannpumpen gjennom hele tidsperioden. Området det bores i har samme avrenningsområde som utløpet fra Gruvtjønnan, og Gruvtjønnan har allerede kontinuerlig tilførsel og utslipp av vann. Tiltaket vil derfor ikke påvirke et nytt nedslagsfelt i så måte.

Capella Minerals peker på at prosjektet i Hessjøforekomsten er av stor viktighet for firmaet og deres samarbeidspartnere. En utsettelse vil ha store økonomiske konsekvenser for Capella Minerals og samarbeidende foretak. Det bes derfor om en rask behandling av klagen.

Ytterligere informasjon fra søker

Capella Minerals har i brev 17.07.2023 gitt ytterligere informasjon om prosjektet. Når det gjelder tidspunkt for prøveboringen, tilsier erfaringer fra samme distrikt med samme høyde over havet, at prøveboringen ikke bør gjennomføres vinterstid. Boring vinterstid ca. 1000 meter over havet er utfordrende med tanke på vær og vind. Frakt av utstyr vinterstid med hensikt å bruke det på sommeren er heller ikke et godt alternativ, da utstyret er i bruk i andre prosjekter. Boreriggen er for stor og tung til å transporteres med helikopter, ettersom det er behov for en borerigg som skal nå dybder ned mot 800 m. Helikopter som transportmiddel for den daglige aktiviteten vil ha en del utfordringer. Det vises til tidligere omtale av dette.

Boreentreprenøren planlegger å bruke en beltegående diamantborerigg som er en standard borerigg for slike prosjekter. Riggen har evnen til å nå de dybdene som trengs for dette prosjektet. Brakkerigg vil være et smarthus på ca. 700 kg. Dette transporteres på meier, noe som vil gi mindre slitasje enn hjul, også i lette myrområder. Kassevogn med vannpumpe vil ha hjul, de er ikke tilpasset sekshjulingenes hjulbredde. Kjøretøy for transport vil være sekshjulinger. Det er tenkt benyttet to sekshjulinger pr. skift hvor drivstoff og borekjerne fordeles bakpå, og det vil derfor ikke være behov for tilhengere. Boreentreprenør Artic Drilling sin vurdering er at to sekshjulinger med mindre last uten tilhenger vil ha omtrent likt skadeomfang som en fullastet sekshjuling med tilhenger. Fra et sikkerhetsperspektiv er det også foretrukket å bruke to kjøretøy. Kjøretøy uten tilhenger gir også bedre mobilitet.

Det er behov for diesel som drivstoff, og dette brukes direkte på boreriggen. Dette planlegges å fraktes inn daglig sammen med skiftarbeiderne, slik at det er minst mulig drivstoff lagret ved borstedet. Dersom drivstoff skulle lagres ved borstedet må det være tanker egnet for frakt med helikopter, og sannsynligvis et godkjent drivstofflager. Borkjerner er tiltenkt å fraktes ut sammen med skiftarbeiderne ved endt skift, da det er nødvendig å analysere og evaluere borkjernene samtidig som det bores. Dette for å øke kunnskapsgrunnlaget når man skal ta beslutninger for boringen som utføres videre. En boks med borkjerner veier omtrent 20 kg, og ca. 10 bokser fraktes ut om gangen. Disse kan fordeles på kjøretøyene som benyttes. Helikoptertransport er ikke aktuelt for dette, da det vil kreve en til to turer pr. dag. Bruk av helikopter til dette vil heller ikke redusere barmarkskjøringen.

Boreprosessen krever bruk av vann og bentonitt til boreslam. Bentonitt er en leirbergart som inneholder leirmineralet montmorillonitt, og det brukes på grunn av mineralets absorberende og ekspanderende egenskaper. Naturlig bentonittleire brukes i boring som et middel for å minimere vanntap fra hullet inn til berglag ved siden av samtidig som det fungerer som smøring for borkronen. Boreprosessen bruker ingen kjemikalier eller tilsetningsstoffer som er skadelige for det naturlige miljøet. Alt vann som kommer ut fra toppen av borehullet fanges opp i et basseng som naturlig separerer faste materialer fra det gjenbrukbare vannet.

Før prosjektstart vil det gjennomføres befaring hvor man ser på trasé og vurderer avbøtende tiltak. Deretter følger inntransport av utstyr som brakkerigg, vannpumpe og borerigg. Arctic Drilling har skiftarbeidere på 12-timers skift som arbeider to uker om gangen. Fra Slættælet til Hessjøfeltet brukes to sekshjulinger uten tilhenger, og drivstoffet fordeles på hver sekshjuling. Ved Hessjøfeltet vil det bores ett hull om gangen. Boreriggen flyttes mellom borehullene, men man vil ha en fast plass for brakkerigg, og vannpumpen plasseres ved Gruvtjønnan. Ved endt skift fordeles borkjernene på sekshjulingene og transporteres tilbake til Slættælet. Ved endt prosjekt transporteres borerigg, vannpumpe og brakkerigg tilbake til Slættælet. Trasé og Hessjøfeltet befares og eventuelle skader i terrenget vil utbedres i tråd med oppryddingsplikten. Loggført kjøring og avsluttende rapport leveres inn til nasjonalparkstyret.

Når det gjelder motorferdsel, er en mulig løsning å endre transportruten hovedsakelig ved å flytte den 10-200 meter øst. Dette vil innebærer at deler av traseen ligger utenfor nasjonalparken, men vil skape nye spor og totalt sett føre til større inngrep i naturen. Capella Minerals vurderer dette til å være et dårlig alternativ med varsomhetsplikten gjennom mineralloven til grunn. Mineralloven har en varsomhetsplikt og oppryddingsplikt som vil følges, Matter, geonett, klopper eller lignende vil bli brukt som forebyggende tiltak og skadede områder vil bli rehabilitert.

Nasjonalparkstyrets merknader

Nasjonalparkstyret har ved sin behandling av klagen vurdert at denne ikke inneholder nye momenter eller opplysninger av vesentlig grad. Nasjonalparkstyret fant derfor å opprettholde sitt tidligere vedtak. Nasjonalparkstyret viste videre til at klager påpekte momenter som går utenfor nasjonalparkstyrets myndighetsområde. Saken er etter dette oversendt Miljødirektoratet for avgjørelse.

Miljødirektoratets vurderinger

Vi er klageinstans i saken, og kan derfor prøve alle sider av den. Vi kan også ta hensyn til nye omstendigheter og forhold som ikke er tatt opp i klagen.

Reglene som gjelder for dette verneområdet

Forollhogna nasjonalpark ble opprettet ved kongelig resolusjon 21. desember 2001. Virksomhet i nasjonalparken er regulert av forskrift 21. desember 2001 nr. 1564. Formålet med nasjonalparken er etter forskriften § 2 å bevare et stort, sammenhengende og i det vesentlige urørt fjellområde, å bevare i naturlig tilstand landskapsformer og det biologiske mangfoldet med en variert vegetasjon med stort innslag av kravfulle plantearter og et rikt dyreliv med en høyproduktiv villreinstamme og å verne om kulturminner og kulturlandskapsinnslag.

Etter verneforskriften § 3 punkt 1.1 er landskapet vernet mot tekniske inngrep av enhver art, som for eksempel oppføring av bygninger, anlegg og faste innretninger, vegbygging, vassdragsregulering, oppdemninger, uttak, oppfylling, planering og lagring av masse, sprenging og boring, drenering og annen form for tørrlegging, flytting og fjerning av stein og blokker eller mineraler, bergverksdrift, framføring av luft- og jordledninger, nydyrking, bakkeplanering, planting, bygging av bruer og klopper, oppsetting av skilt, merking av stier og løyper o.l.

Verneforskriften § 3 punkt 1.3 bokstav f åpner for at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til prøveboring og etablering av nødvendige luftesjakter i forbindelse med underjordisk drift av mineralforekomster med uttakssted utenfor verneområdet.

Det er forbud mot motorferdsel i nasjonalparken, jf. verneforskriften § 3 punkt 5.1. Forskriften har ikke bestemmelser som åpner for motorferdsel for formålet. Søknad om motorferdsel må derfor behandles etter naturmangfoldloven § 48. Vilåårene for å gi dispensasjon etter naturmangfoldloven § 48 første alternativ er at tiltaket ikke strider mot verneformålet og ikke har nevneverdig påvirkning på verneverdiene. Det følger av forarbeidene til naturmangfoldloven at denne bestemmelsen ikke kan brukes for å utvide den rammen som er gitt i vernevedtaket. Bestemmelsen skal være en sikkerhetsventil for tiltak som ikke kunne forutses eller spesielle tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet.

Tillatelse til uttak av vann i nasjonalparken som rammes av vernebestemmelsene § 3 punkt 1.1, og må også behandles etter naturmangfoldloven § 48.

Omsøkt motorferdselstrasé berører også Øyungen landskapsvernområde, opprettet ved kongelig resolusjon 21. desember 2001. Virksomhet i landskapsvernområdet reguleres av forskrift 21. desember 2001 nr. 1569. Det følger av forskriften § 3 punkt 4 at for motorisert ferdsl i landskapsvernområdet gjelder lov om motorisert ferdsl i utmark og vassdrag. Det kreves derfor ikke særskilt tillatelse til motorferdsel i landskapsvernområdet ut over tillatelse gitt av Holtålen kommune. Det fremgår av verneforskriften at all motorisert ferdsl skal foregå hensynsfullt og slik at det ikke oppstår skjæmmende hjulspor, terrengskader o.l.

Kunnskapsgrunnlaget, kartlegging og konsekvensutredninger

Krav til kunnskapsgrunnlaget

Naturvernforbundets innvendinger til nasjonalparkstyret sitt vedtak er at de gjerne skulle sett samme krav til kartlegging og konsekvensutredning av hele prosjektet før igangsettelse som for prøveboring nærmere Berghøgda (som nasjonalparkstyret har utsatt behandling av).

Utrednings- og informasjonsplikten følger av forvaltningsloven § 17, som sier at forvaltningsorganet skal påse at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes. Hvor store krav som skal stilles til saksutredningen, vil imidlertid avhenge av avgjørelsens karakter, og i noen grad hvor mye tid som er til rådighet. I saker som den foreliggende er det derfor nødvendig at tiltakshaver søker om tillatelse til virksomhet i god tid, slik at forvaltningen har tilstrekkelig tid til å innhente nødvendige opplysninger og gjøre undersøkelser i god tid før tiltak skal igangsettes.

Miljørettsprinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12 skal videre vektlegges som retningslinjer, jf. naturmangfoldloven § 7. Naturmangfoldloven stiller også krav til kunnskapsgrunnlaget før forvaltningsmyndigheten treffer vedtak. Etter § 8 kreves det at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal så langt det er rimelig bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for skade på naturmangfoldet.

Er kravene til kunnskapsgrunnlaget oppfylt?

Miljødirektoratet mener at de vesentligste konsekvensene av tiltakene er identifisert og vurdert før nasjonalparkstyret traff sitt vedtak. Saken burde likevel vært bedre opplyst, særlig mht. alle planlagte tiltakene i forbindelse med prøveboringen, konsekvenser av vannuttak og vurdering av alternative løsninger.

Søknaden burde vært mer fullstendig om planlagte tiltak og stilet til nasjonalparkstyret som rette myndighet for behandling av søknader om tillatelse i nasjonalparken. Det ble først i forbindelse med behandlingen av klagesaken gitt skriftlig informasjon om brakkerigg som skal benyttes på stedet. Det manglet informasjon om utstyr som skal fraktes og som har betydning for vekt og dermed for potensiale for kjøreskader og slitasje. Alternative transportmåter til motorferdsel på barmark burde også vært belyst og vurdert.

Det er tiltakshaver som er ansvarlig for å opplyse og belyse konsekvenser av sin virksomhet, men nasjonalparkstyret har ansvar for å etterspørre dokumentasjon og opplysninger som ikke følger med søknaden slik at saken blir godt nok opplyst før vedtak treffes. Nasjonalparkstyret har til en viss grad etterspurt mer informasjon, men ikke systematisk og fullstendig. Dette kan skyldes tidspress eller at en del av opplysningene er kommet kort tid før styrets behandling av saken. Informasjon fra Capella Minerals gitt i møtet med styret rett før behandlingen av saken, burde også vært nedtegnet og videresendt klagemyndigheten.

Ut fra sakens karakter og den omfattende motorferdselen det er søkt om, burde det ideelt sett vært gjennomført befaring før vedtaket ble truffet, for å se nærmere på kjøresporets beskaffenhet og egnethet, samt området hvor prøveboring skal utføres og utstyr plasseres. Når søknaden er sendt i såpass kort tid før planlagt gjennomføring, har befaring ikke vært mulig. Flyfoto viser en markant barmarkstrasé fra Slettælet inn til Hessjøgruva, og denne avhjelper til en viss grad behovet for befaring. Vilkår til tillatelsen om befaring og avklaringer før igangsetting, avhjelper også til en viss grad dette, og gjør at saken er bedre opplyst før tiltaket kan igangsettes.

Nasjonalparkstyret har lagt stor vekt på at det i forbindelse med opprettelsen av nasjonalparken er tatt stilling til adgang til prøveboring. Det er i verneplanprosessen ikke tatt stilling til hvordan andre nødvendige tiltak i forbindelse med prøveboringen skulle utføres. Det må derfor gjøres en vurdering om det kan gis tillatelse etter naturmangfoldloven § 48 til andre nødvendige tiltak i forbindelse med prøveboringen. Saken må da være godt opplyst og alternative løsninger belyst og vurdert.

Vi vurderer at saken kunne vært ytterligere utredet og belyst før vedtaket ble truffet. Samtidig er det satt vilkår for å bøte på noe av dette. Det innhentet ytterligere informasjon i forbindelse med

klagebehandlingen. Samlet vurderer vi at forvaltningsloven og naturmangfoldlovens krav til sakens opplysning er oppfylt, og at kunnskapsgrunnlaget er tilstrekkelig til å fatte vedtak i saken.

Kunnskapsgrunnlaget som legges til grunn for behandling av klagesaken

Miljødirektoratet legger styrets kunnskapsgrunnlag til grunn når det gjelder naturverdier i området som kan bli påvirket av virksomheten, jf. naturmangfoldloven § 8. Miljødirektoratet legger også styrets kunnskapsgrunnlag til grunn når det gjelder virkninger på naturmangfoldet, men har for dette også egne supplerende vurderinger. I tillegg har vi lagt vekt på veiledning fra Norges vassdrags- og energidirektoratet som er vurdert under.

Om naturverdier og tidligere inngrep på stedet

Nasjonalparkstyret har opplyst at området Gruvhøgda – Berghøgda – Steinkneppen er registrert i Naturbase som naturtype "kalkrike områder i fjellet med svært viktig verdi" med reinroseheier og kalkrik snøleivevegetasjon. Arter som er registrert er snøgras, jøkelstarr, svartaks, fjellkurle, dvergssyre, jøkelarve, agnorstarr, smalstarr, reinmjelt, blåmjelt og høgfjellsveronika. Av disse artene er snøgras, jøkelstarr, dvergssyre, smalstarr kategorisert som truet i norsk rødliste. Av andre truede plantearter gjennom artsobservasjoner er det registrert spikesnøgras. Prøveboring og plassering av tilhørende utstyr som borerigg og brakkerigg vil skje i dette området, og motorferdsel vil delvis gå gjennom dette området.

Området Hessjøgruva og Berghøgda inngår i regional plan for villrein og er leveområde for villrein i Forollhogna. Ifølge kunnskapsgrunnlaget for delnorm 3 i Forollhogna ligger Hessjøgruva-Berghøgda innenfor villreinens vinterbeiter, men utenfor kalving- og oppvekstområder, samt sommer- og høstbeiter. Det er vurdert fokusområde i Tjurrudalen med trekkpassasje som er gått ut av bruk – "over 50 år". I området øst for Tjurrudalen er det gjort svært få observasjoner av rein de siste 50 år. Siden barrieren går mer enn 50 år tilbake i tid, vil ikke dette fokusområdet virke inn på klassifisering av Forollhogna i sammenheng med kvalitetsnormen.

Hekketid for fuglearter som benytter fjelløkosystemet som hekke- og oppvekstområde, strekker seg stort sett innenfor en tidsperiode på 15. mars – 15. juli. Det er registrert hekkeplass av sensitiv art i området Slettæle-Hessjøgruva, med nylige registreringer (2018-2021), og det er artsobservasjoner av lirype og heilo. Området er generelt kjent for å være produktive områder for planter, fugle- og dyreliv.

Det foreligger tydelige spor fra selve Hessjøgruva i terrenget. Mangel på vegetasjonsdekke i tilknytning til dagbruddet kan tyde på at området er forurenset fra tidligere virksomhet. Det er et eksisterende kjørespor i terrenget fra Øyungsvegen ved Slettæle og inn til Hessjøgruva.

Påvirkninger på naturverdiene

Forstyrrelser dyrelivet

Nasjonalparkstyret har vurdert at tiltakene samlet sett kan gi økte forstyrrelser i hekke- og yngletiden. Gjentatte forstyrrelser av hekkende fugl over flere uker, kan føre til at reir blir forlatt. Enkelte arter er svært sårbare for forstyrrelser i hekketiden, særlig før ungene klekkes. Styret vurderte at boreperiode med tilhørende motorferdsel ikke burde igangsettes før tidligst 1. juli.

Det er ikke belyst hvor mye støy kjerneboringen vil medføre, men slik virksomhet vil medføre støy, både fra energikilde som benyttes på stedet og selve boringen. Støyen vil virke forstyrrende på dyrelivet som befinner seg i området i tillegg til annen aktivitet. Nasjonalparkstyret har opplyst at området ligger utenfor sentrale kjerneområder for villreins områdebruk og vil derfor sannsynligvis ikke påvirke villrein.

Inngrep i landskapet/terrenget

Styret har vurdert at borehull på 5 cm diameter isolert sett vil være mindre inngrep i terrengoverflaten ved en allerede kjent forekomst i tilknytning Hessjøgruva. Miljødirektoratet er enig i at borehull på 5 cm vil utgjøre mindre inngrep i terrenget, også tatt i betraktning at nærområdet også har andre inngrep fra tidligere gruvedrift.

Skade på terreng og vegetasjon

All omsøkt motorisert ferdsel skal foregå på barmark, der barmkarskjøring kan gi skade på vegetasjon. Det foreligger et eksisterende kjørespor fra Øyungsvegen ved Slettælet og inn til Hessjøgruva som kommunen har gitt tillatelse etter motorferdselloven til å bruke. Den aktuelle traseen ligger i en kortere strekning innenfor Øyungen landskapsvernområde og vil innebære kjøring i en strekning på ca. 8,5 km i nasjonalparken. Deler av kjøresporet er i ferd med å gro igjen. Det må forventes at barmarkskjøring i det omfanget som søknaden gjelder, to turer pr. dag tur-retur for to personer, samt frakt av tungt utstyr inn og ut av prøveboringsområdet, vil medføre at kjøresporet ytterligere vil bli befestet og gjengroing reverseres. Kjøresporet vil bli mer tydelig markert i terrenget, og det må forventes slitasje i terrenget og på kjøresporet. Områder med vegetasjon, f.eks. renslav bli slitt vekk og det er risiko for skader i myrområder. Det vil være viktig å unngå bløte partier og at bløte terrengpartier "kavles" opp. Ved å sette vilkår for barmarkstransport kan risikoen for skade i myr og andre terrengskader reduseres.

Selv om kunnskapsgrunnlaget for naturverdiene i området anses som gode, er det uansett usikkerhet til kjøringens konsekvenser på verneverdiene og naturmiljøet, jf. naturmangfoldloven § 9. Dette vil bero på nedbørsforholdene og fører av kjøretøyets aktsomhet under kjøringen.

Reduksjon av vann i Gruvtjønnan og nedstrøms i vernet vassdrag

Det er i saksfremstillingen uttalt at det er usikkerhet om hvilke konsekvenser pumping av 50 liter/minuttet til kjøling med en beskrevet døgntilnærmet periode på inntil tre måneder har på naturmiljøet og på vannresipienten.

Miljødirektoratet har som følge av dette bedt om vurderinger fra Norges vassdrags- og energidirektorat, som i e-post 03.07.2023 uttaler at tiltaket i Gruvtjønnan ligger innenfor nedbørfeltet til Gaula, og dermed er en del av et vernet vassdrag. Det gis følgende vurdering av de hydrologiske forholdene og virkningene av vannuttaket:

"Nedbørfeltet til Gruvtjønnan har et areal på 0,9 km² og alminnelig lavvannføring ut av tjernet er estimert til 0,63 l/s, middelvannføringen estimeres til 24,21 l/s. Det planlagte vannuttaket på 50 liter/minutt tilsvarer 0,83 l/s.

Dette betyr at hvis vannuttaket skjer i perioder med svært lite nedbør og tilsig, vil vannuttaket tørrelegge vassdraget nedstrøms Gruvtjønnan og senke vannstanden i Gruvtjønnan noe, slik at tørreleggingen av

vassdraget vil ha noe lenger varighet enn det faktiske vannuttaket. Det er ikke mulig å si noe mer konkret om dette ved tørre forhold uten bedre datagrunnlag, som er tid- og ressurskrevende å skaffe til veie. Nedbørfeltet er såpass lite at det også naturlig kan gå tørt, dvs. at det ikke er sikkert at vassdraget ut fra Gruvtjønnan har årssikker vannføring. Ut fra at nedbørfeltet inneholder et tjern og en del myr, er det sannsynlig at vassdraget har årssikker vannføring. Årssikker vannføring er definert i vannressursloven som at vassdraget ikke går tørt mer enn hvert tiende år i gjennomsnitt.

Vannuttaket tilsvarer kun 3,4 % av middelvannføringen, så i perioder da det ikke er så tørt, vil vannuttaket ikke ha særlig virkning for verdiene i vassdraget.

For vassdrag i denne regionen er det normalt tørrest om vinteren, mens vår (snøsmelting) og høst (regn) er våtest. Virkningene av vannuttaket på flora og fauna vil være avhengig av hva som finnes av verdier knyttet til vassdraget."

Er vilkårene for å gi dispensasjon oppfylt og bør det gis dispensasjon?

Tiltaket omfatter prøveboring, plassering av teknisk utstyr som brakkerigg, borerigg og vannpumpe i terrenget, motorferdsel på barmark og uttak av vann.

Selv om vilkårene for å gi dispensasjon er oppfylt, har en ikke krav på å få en dispensasjon. Det må vurderes konkret om dispensasjon skal gis. I vurderingen vil blant annet tiltakets omfang, miljøvirkningen og nødvendigheten av tiltaket være relevant. Det er også relevant å vurdere om det vil stride mot verneverdiene om tilsvarende dispensasjonssøknader blir innvilget i fremtiden. Samtidig vektlegges det at det gjennom verneplanprosessen er tatt stilling til at prøveboring skal kunne skje i nasjonalparken, og verneforskriften har en bestemmelse som åpner for å gi slik dispensasjon.

Det understrekes at det i verneplanprosessen ikke er vurdert og tatt stilling til hvordan transportbehov og motorferdsel i forbindelse med prøveboringen skal kunne skje, herunder i hvilken grad det kan tas ut store vannmengder i nasjonalparken. Forvaltningsmyndigheten må ut fra tiltakets omfang og mulig påvirkning på verneverdiene, kunne stille strenge vilkår til virksomheten slik at skade og risiko for skade på naturmiljøet som følge av virksomheten blir minst mulig.

Prøveboring

Verneforskriften for Forollhogna nasjonalpark § 3 punkt 1.3 bokstav f åpner for at det kan gis tillatelse til prøveboring i nasjonalparken. Verneforskriften stiller ikke nærmere vilkår for å kunne gi tillatelse, utover at det gjelder prøveboring med sikte på underjordisk drift av mineralforekomster med uttakssted utenfor verneområdet. Prøveboringen vil medføre nye uttakshull i nasjonalparken, men inngrepet vil være lite synlig i landskapet. Støy vil virke forstyrrende på dyreliv som skulle befinne seg i området, men virkningen av dette kan avbøtes med å stille vilkår om at prøveboringen ikke igangsettes før etter hekke- og yngletiden. Miljødirektoratet er enige med nasjonalparkstyret i at tillatelse bør gis som følge av avveiningene under verneplanprosessen. Capella Minerals har uttalt at perioden for prøveboring mest sannsynlig vil reduseres til 2 – 2,5 måned. Etter en samlet vurdering mener vi imidlertid at vilkåret om tidspunktet for oppstart burde vært satt til 15. juli når hekke- og yngletiden er over.

Etter verneforskriften § 3 punkt 6 er forurensning og forsøpling er forbudt, avfall skal fraktes ut av området og det må ikke brukes kjemiske midler som kan påvirke naturmiljøet. Capella Minerals har i søknaden presisert at boreslam dekanteres, samles og fraktes bort, og at rent spylevann vil sige ned i grunnen. Miljødirektoratet ser det som hensiktsmessig at det presiseres i vilkårene at boreslam samles opp og fraktes ut av nasjonalparken.

Miljødirektoratet legger til grunn at vannuttaket kun tilsvarer 3,4 % av middelvannføringen, og at vannuttaket, så lenge det ikke skjer i en periode med svært lite nedbør og tilsig, ikke vil ha særlig virkning for verdiene i vassdraget.

Utplassering av teknisk utstyr

Etter verneforskriften for nasjonalparken § 3 punkt 1.1 er landskapet vernet mot tekniske inngrep av enhver art, som for eksempel oppføring av bygninger, anlegg og faste innretninger. Utplassering av boreriggen, vannpumpe, brakkerigg (smarthus med toalett) og annet utstyr krever derfor også tillatelse etter verneforskriften. Verneforskriften har ikke bestemmelser som åpner for tillatelse til dette, og tiltakene må vurderes etter naturmangfoldloven § 48.

Vi kan ikke se at nasjonalparkstyret har vurdert tiltakene etter § 48, men det følger av vilkår 11 i tillatelsen at det er gitt tillatelse til bruk av ATV/sekshjuling for nødvendig transport av teknisk utstyr til brakkerigg og vannpumpe ved oppstart og avslutning av virksomheten. Forutsetningsvis er det også gitt tillatelse til å ha disse stående i nasjonalparken i prøvebøringsperioden.

Ut fra opplysningene i saken er det boreriggen og brakkerigg som er de tyngre midlertidige innretningene som skal plasseres i området. Disse vil medføre noe slitasje i terrenget. Brakkeriggen vil etter det opplyste stå på henger. Inngrepene i landskapet er midlertidig, og anses som nødvendige for å kunne gjennomføre prøveboringen. Nasjonalparkstyret har satt som vilkår at etter arbeidet skal det ryddes opp på stedet og det eneste synlige sporet skal være hullet etter kjerneboret. Vår vurdering er at tiltaket ikke strider mot verneformålet og ikke har nevneverdig påvirkning på verneverdiene. Begrunnelsen er at plasseringen ikke vil gi varige spor, det er tatt hensyn til hekke- og yngletid i tillatelsen og krav om at det skal ryddes opp på stedet, samt at det må sees i sammenheng med at det er åpnet for å kunne gi tillatelse til prøveboring i nasjonalparken. Vi mener derfor det kan gis tillatelse til utplassering av nødvendig teknisk utstyr.

Motorferdsel

Prøveboring krever inntransport av borerigg, vannpumpe og brakkerigg. Drift skjer døgntkontinuerlig med to skift, med to personer pr. skift. Disse har behov for å transportere seg selv og utstyr inn og ut daglig. Utstyr som skal transporteres inn er diesel til boreriggen og utstyr som skal transporteres ut er borekjerne fra prøveboringen.

Verneforskriften for nasjonalparken har ikke bestemmelser som åpner for tillatelse til motorferdsel i slike tilfeller, og motorferdselen må behandles etter naturmangfoldloven § 48. Vilklårene for å gi dispensasjon er at tiltaket ikke strider mot verneformålet og ikke har nevneverdig påvirkning på verneverdiene.

Kjøring på barmark i det omfanget som er beskrevet, vil gi skader og slitasje i terrenget, men det er flere faktorer som påvirker sannsynlighet og risiko for skade. Dette er nærmere beskrevet over. Naturmangfoldloven § 12 stiller krav om å bruke miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder. Det følger av forvaltningsplanen for området at det er ønskelig at mest mulig av nødvendig transport foregår på snødekt mark vinterstid. Annen alternativ transport er bruk av helikopter.

Driftsmessige årsaker er til hinder for prøveboring vinters tid (frysetemperatur vann og krevende arbeidsforhold for personell). Capella Minerals har gitt tilbakemelding om behovet for barmarkskjøring og eventuelle alternativer til dette. Boreriggen som skal benyttes er for tung til helikoptertransport. Borerigger som kan transporteres med helikopter har ikke mulighet til å bore så dypt som det er behov for, ned mot 800 meter. Frakt av utstyr vinterstid for bruk på sommeren er heller ikke et realistisk alternativ. Når det gjelder daglig aktivitet, vil også helikoptertransport by på utfordringer, blant annet støy, sikkerhet, uforutsigbarhet og kostnad. Når helikopter ikke er aktuelt for frakt av personell to ganger pr. dag, viser Capella Minerals til at det heller ikke har noe for seg å transportere drivstoff og borekjerne med helikopter. Dette kan fraktes daglig sammen med personell på de kjøretøy som benyttes til dette og vil ikke kreve ekstra motorferdsel.

Capella Minerals viser til at det potensielt kan benyttes helikopter for å frakte inn og ut vannpumpe og brakkerigg, men mener dette er en unødvendig kostnad gitt at dette er noe som ikke krever ekstra turer, og kun vil fraktes bak sekshjuling en tur inn i starten av prosjektet og en tur tilbake etter endt prøveboring.

Miljødirektoratet legger til grunn ut fra dette at bruk av helikopter ikke kan løse hele transportbehovet. Vær og vind kan hindre bruk av helikopter og skiftarbeidere kan bli værfaste, noe vi ser kan være utfordrende for gjennomføringen. Transport av boreriggen er planlagt utført på belter. Vi legger til grunn nasjonalparkstyrets vurdering om at bruk av belter og inntransport langs traseen er den mest hensiktsmessige løsningen når transporten ikke kan gjennomføres på snødekt mark. Boreriggen skal transporteres inn før oppstart og ut etter at arbeidene er avsluttet. I området for prøveboring vil den flyttes mellom borestedene. Det er viktig at transport og flytting av boreriggen skjer med nødvendig aktsomhet og at den manøvreres i en fart og på en måte som ikke skaper mer slitasje og sår i terrenget enn nødvendig.

Vi ser at for transport av mannskap er det vanskelig å finne alternativer til barmarkskjøring. I tillegg er det behov for transport av utstyr inn og ut. Vi har etter dette kommet til at det ikke er andre gode alternativer som gir en bedre miljømessig løsning enn transport inn og ut via aktuell barmarkstrasé.

Inn- og uttransport av brakkerigg og vannpumpe vil etter det opplyste ikke vil kreve ekstra turer. Dette planlegges fraktet bak sekshjuling en tur inn i forkant av prøveboringen og en tur tilbake etterpå. Eksisterende trasé har i varierende grad kjørespor, og i enkelte partier av traseen er potensialet for kjøreskader stort. Det vil være mulig med frakt med helikopter, men Miljødirektoratet vektlegger at det kun er snakk om en tur, og at eventuelle kjøreskader skal utbedres av tiltakshaver. Miljødirektoratet mener derfor det kan åpnes for barmarkskjøring langs eksisterende kjørespor også for frakt av brakkerigg og vannpumpe. Det forutsettes også her at

transporten skjer med nødvendig aktsomhet, og at kjøringen skjer med en fart og på en måte som ikke skaper mer slitasje og sår i terrenget enn nødvendig.

I vurderingen av om kjøringen er i strid med verneformålet og kan påvirke verneverdiene nevneverdig legger vi vekt på at kjøring skjer langs en eldre kjøretrasé og i et område som allerede er påvirket av tidligere drift av Hessjøgruva. Med vilkår kan potensialet for slitasje og kjøreskader minimeres og krav om opprydding og tilbakeføring legger til rette for at kjørespor på sikt kan gro igjen. Forstyrrelser av dyrelivet vil være forbigående, selv om motorferdselen vil pågå over store deler av sommersesongen, vil motorferdselen skje utenfor hekke- og yngletiden som er den mest sårbare. Vi har i vurderingen også lagt noe vekt på at når verneforskriften åpner for at det kan gjennomføres prøveboring i nasjonalparken, vil dette forutsetningsvis medføre motorferdsel. Det kan ikke utføres prøveboring uten at dette medfører motorferdsel i nasjonalparken. Tiltaket som det er åpnet for i verneforskriften forutsetter at det gis tillatelse til transport av borerigg og mannskap må komme seg til stedet med nødvendig utstyr. Dette er også vektlagt i vurderingen.

Etter en samlet vurdering og ut fra avveiningene som er gjort da området ble vernet, har vi kommet til at vilkårene i naturmangfoldloven § 48 er oppfylt når det gjelder motorferdselen. Vi er videre enige i nasjonalparkstyrets vurdering om at det bør gis dispensasjon på visse vilkår.

Ved tiltak som kan gi skade på verneverdier må tiltakshaver påregne strenge vilkår for å ivareta naturverdiene i nasjonalparken. Formålet med vernet er å ta vare på et stort, sammenhengende og i det vesentlige urørt fjellområde og å bevare i naturlig tilstand landskapsformer. Det er en forutsetning for dispensasjon at skader og slitasje i terrenget rettes opp og at det legges til rette for at kjøresporet kan gro igjen på sikt. Miljødirektoratet finner at styret har stilt hensiktsmessige vilkår, men mener det er behov for å ytterligere klargjøre disse.

Nasjonalparkstyret har satt som vilkår at det gjennomføres befaring for avklaring av kjøretrasé og transporttraseer i forbindelse med virksomheten i prøvefeltet, og avklaring av avbøtende tiltak for å hindre terrengskade. Befaring er gjennomført og Miljødirektoratet har mottatt referat fra denne. Vi legger til grunn at nødvendige avklaringer av avbøtende tiltak skjer mellom nasjonalparkstyret v/nasjonalparkforvalter og tiltakshaver Capella Minerals.

Utlegging av geonett og klopper i nasjonalparken som gjennomføres av private krever dispensasjon fra vernereglene i § 3 punkt 1.1. Da tiltakene vil være positive for verneformålet og verneverdiene, gir Miljødirektoratet dispensasjon etter naturmangfoldloven § 48 til nødvendig bruk av klopper, geonett og lignende for å minimere risiko for terrengskade langs kjøretrase. Det gis ikke tillatelse til å bruke materialer som er trykkipregnet.

Nasjonalparkstyret har stilt vilkår om at eventuelle kjøreskader skal utbedres så snart det lar seg gjøre, og at tiltakshaver er ansvarlig for at dette blir gjort (vilkår 7). Miljødirektoratet mener det må gjennomføres befaring etter avslutningen av prøveboringen med deltakere fra tiltakshaver og forvaltningsmyndigheten for å dokumentere eventuelle kjøreskader og behov for utbedring og eventuelt restaurering. Det bør utarbeides en egen plan for arbeidet som godkjennes av forvaltningsmyndigheten før arbeid igangsettes. Forvaltningsmyndigheten må vurdere eventuelle frister for arbeidet og behovet for ny befaring etter at arbeidet er gjennomført.

Spørsmål om bankgaranti

Naturvernforbundet mener det bør stilles bankgaranti for kostnader knyttet til opprydding og tilbakeføring etter arbeidet. Miljødirektoratet viser til at det ikke er vanlig å kreve bankgaranti som vilkår for tillatelse. Vi forutsetter at virksomheten har evne til å oppfylle vilkårene om opprydding, og finner det ikke hensiktsmessig å kreve bankgaranti.

Oppsummering og konklusjon

Miljødirektoratet stadfester tillatelsen fra nasjonalparkstyret til prøveboring innenfor Forollhogna nasjonalpark.

Miljødirektoratet gir tillatelse til utplassering av borerigg, vannpumpe med ledning og brakkerigg (smarthus med toalett) i samsvar med opplysninger gitt av søker. Plasseringen skal ta sikte på å minimere skader på terreng og naturmiljøet.

Miljødirektoratet gir tillatelse til bruk av geonett, klopper og lignende som avbøtende tiltak etter avklaringer med nasjonalparkstyret ved nasjonalparkforvalter på gjennomført befarings. Det skal ikke brukes trykkipregnerte materialer. Hjelpemidler som benyttes skal ryddes opp og fraktes ut etter prøveboringens slutt.

Miljødirektoratet fastsetter tilleggsvilkår om at det skal gjennomføres befarings etter arbeidets slutt for avklaring av om eventuelle kjøreskader er tilstrekkelig utbedret. På befaringsen skal det delta noen med restaureringskompetanse. Ved behov for opprydding og restaurering etter kjøreskader, skal tiltakshaver lage en plan for oppryddings- og restaureringsarbeidet. Planen skal godkjennes av forvaltningsmyndigheten før igangsettelse. Videre fastsettes tilleggsvilkår om at boreslammet skal skilles ut og fraktes ut av nasjonalparken. Miljødirektoratet endrer nasjonalparkstyrets vilkår om oppstart av prøveboringen til tidligst 15. juli av hensyn til hekke- og yngletid. Dette vil imidlertid ikke ha praktisk betydning for prosjektet da denne datoen er oversett.

Hilsen

Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Terje Qvam
seksjonsleder

Tone Lise Alstad Eid
seniorrådgiver

Kopi:
Capella Minerals Norway AS
Nasjonalparkstyret for Forollhogna